

वा०रा०

॥१००॥

तेयूयं पुरुषाः सखीकाइतिशेषः ॥ आलोढ्य पेषयित्वा ॥ अश्रुतिंवापि यत्रदेशे कैकेय्यानामश्रवणमपिनभवति तादृशं दूरदेशंवा गच्छनेत्यर्थः ॥ २७ ॥ मिथ्याप्र
व्राजितः मिथ्यावरकल्पनयाप्रव्राजितोभूत् ॥ ततः कैकेयीवशगे भरतेराजनिवसति ॥ सौनिके सूनापशुवधस्थानं तत्रभवे हिंसके तत्समीपे पशवोयथानिश्चितमरणास्तथा
संनिवद्धाःस्मः सन्निविष्टाभवामः ॥ २८ ॥ इदानींतद्गुणवर्णनेनात्मानमाप्यापयंति ॥ पूर्णेत्यादि ॥ २९ ॥ पूर्वाभिभाषी सौहार्दप्रदर्शनाय परभयापगमायच सर्वत्रपूर्वभाष

तेविषंपिबतालोढ्यक्षीणपुण्याःसुदुःखिताः॥ राघवंवानुगच्छध्वमश्रुतिंवापिगच्छत ॥ २७॥ मिथ्याप्रव्राजितोरामःसभार्यःसहलक्ष्म
णः॥ भरतेसन्निवद्धाःस्मसौनिकेपशवोयथा॥ २८॥ पूर्णचंद्राननःश्यामोगूढजत्रुररिंदमः॥ आजानुवाहुःपद्माक्षोरामोलक्ष्मणपूर्व
जः॥ २९॥ पूर्वाभिभाषीमधुरःसत्यवादीमहाबलः॥ सौम्यश्चसर्वलोक्यश्चचंद्रवस्त्रियदर्शनः॥ ३०॥ नूनंपुरुषशार्दूलोमत्तमातंग
विक्रमः॥ शोभयिष्यत्यरण्यानिविचरन्समहारथः॥ ३१॥ तास्तथाविलपंत्यस्तुनगरेनागरस्त्रियः॥ चुक्रुशुर्दुःखसंतप्तामृत्योरिवभ
यागमे॥ ३२॥ इत्येवंविलपंतीनांस्त्रीणांविश्वमसुराघवं॥ जगामास्तंदिनकरोरजनीचाभ्यवर्तत॥ ३३॥ नष्टज्वलनसंतापाप्रशांताध्या
यसत्कथा॥ तिमिरेणानुलिप्तेवतदासानगरीबभौ॥ ३४॥ उपशांतवणिक्पण्यानष्टहर्षानिराश्रया॥ अयोध्यानगरीचासीन्नष्टतार
मिवांबरं॥ ३५॥ तदास्त्रियोरामनिमित्तमातुरायथासुतेभ्रातरिवाविवासिते॥ विलप्यदीनारुरुदुर्विचेतसःसुतैर्हितासामधिकोपि
सोऽभवत्॥ ३६॥

णशीलः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मृत्योरिव भयागमे मृत्युहेतुकभयागमइवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ विलपंतीनां दुःखदृष्टेतिशेषः ॥ रविरस्तंज
गाम ॥ तदीयदुःखदर्शनासहिष्णुतया रविरपि शीघ्रगतिरभूदित्याशयः ॥ ३३ ॥ नष्टोहोमाद्यर्थोपि ज्वलनसंतापोज्वलनसंगमोयस्यां ॥ प्रशांताअध्यायाअध्ययनानि
सत्कथाश्चयस्यांसा ॥ ३४ ॥ निराश्रया रामरूपाश्रयराहित्यात् ॥ ३५ ॥ सुतैः तृतीयार्थी ॥ सुतेभ्योपि तासां सअधिकोऽभवत् ॥ ३६ ॥

अ०कां०

॥१००॥